

Toakaaslaseta jäänud tudeng peab ühiselamukoha eest hakkama maksma kahekordset üüri

Trüki

Saada sõbrale

Saada tagasiside

Ajal, mil ühiselamutesse laekub aina vähem avaldusi, on tudengid sunnitud tuppä ise kaasüürnikku otsima, sest muidu küsitakse ühe ühiselamukoha eest kahe koha üüri.

Tartu ülikooli inglise keele ja kirjanduse üliõpilane Kairi Lipandi toakaaslane kolis välja möödunud aasta novembris. „Tükk aega ei tulnud kedagi ja siis jaanuaris sain üliõpilaskülast kirja, et kui ma ei soovi ümber kolida, siis ma hakkam maksma täissummat,“ rääkis Lipand.

Raatus ühiselamu kahekohalise toa üürihinnaks on Tartu üliõpilasküla kodulehel märgitud 2106 krooni kuus, mis jagatakse kahe elaniku vahel. Üüriarvele lisanduvad kommunaalkulud. Kui aga Lipandile aasta alguseks uut naabrit ei olnud tulnud, tuligi tal maksta ühe kuu eest üle 3000 krooni.

„Ma ei tahtnud kolida, sest ma olin selle kohaga nii ära harjunud,“ rääkis Lipand. Alles möödunud reedel kolis Lipandi kõrvale uus toakaaslane. Seni oli Lipand aga iseseisvalt tuttavaid otsinud, kes oleksid nõus ühiselamusse kolima.

Esimese kursuse ajalootudeng Nele Dresen jäi toakaaslasest ilma jaanuaris. Õige pea tõusid aga tema kommunaalkulud üliõpilasküla saadetud arvetel ligi 1800 kroonini, mis tähendas, et maksta tuli ka olematu toakaaslase eest. Mingit teavituskirja ega selgitust Dreseni sõnul aga arvele ei eelnenud. „Kõik juhtub, nagu juhtub,“ lausus Dresen ning lisas, et ei pea toimunud õigeks. „See ei ole ju minu viga, et kedagi ei ole tulnud,“ rääkis tudeng. Märtsist on Dreseni tuppä aga juba soovijaid ning suuremaid arveid ta ilmselt enam tasuma ei pea.

Uue toakaaslase hoiab eemal ähvardamine

Üliõpilasküla üürilepingu üldtingimustes on sätestatud, et üürnik peab hetkest, mil ta jääb mitmekohalist tuba üksi kasutama, tasuma täies mahus kommunaalmaksud ning teatama ümberkolimise soovist kirjalikult üürileandjale. Teatamata jätmisel tuleb maksta alates kolmandast kuust täisüüri.

Üliõpilasküla majutusjuhi Janika Hango sõnul oligi aastaid tagasi kasutusel süsteem, mille järgi lepig oli tehtud ühe koha peale. „Need inimesed, kes üksinda tuppä olid jäänud, tegid kõik võimaliku, et uus inimene sinna tuppä ei tahaks tulla, sest kui tudeng maksab ühe koha eest, aga saab rõõmsalt kasutada kogu tuba, siis on see tema huvides, et sinna mitte keegi juurde ei tuleks,“ rääkis Hango.

Hango tõi näiteks, et kui majajuhataja varem uuele inimesele tuba näitas, tahtis vana üürnik uuega omavahel vestelda. „Õeldi, et ära üldse kujutagi ette, et sul siin toas mõnus elada hakkab olema, sest ma ei taha endale toanaabrit,“ rääkis Hango ja lisas, et tegemist ei olnud mitte paari juhtumi, vaid väljakujunenud taktikaga. Ühtlasi ajendas see ka üürisüsteemi muutma.

Kolme kuu möödumist tuleb ise jälgida

Hango sõnul ei pea üliõpilasküla tudengile kolme kuu möödumise kohta meeldetuletuskirja saatma. „Lepingujärgset kohustust meil teada anda ei ole,“ rääkis Hango. Tema sõnul on majajuhatajad siiski pakkunud aja täissaamisel võimalust teise kohta kolida. „Majajuhataja üldjuhul üritab nendega kontakti saada, sest meie endi huvides on ka see, et me saame üksikuid kohti täita, sest seega vabanevad terved toad,“ kinnitas Hango. Ühiselamute suurim probleem ongi tema sõnul see, et üksikute kohtade soovijaid ei ole ning avaldusi tuleb vaid ühekohaliste tubade tarvis või tahetakse sõbraga kokku kolida.

Hango sõnul peab toakaaslaseta tudeng eelkõige oma elamise korras hoidma, et võimalik uus üürnik sisse kolida sooviks, ning ootama üliõpilaskülale laekuvaid avaldusi. „Kui tudengil endal on mure üüriarve pärast, siis ta võib alati ka varem, enne kolme kuu täitumist tulla majutusosakonda ja küsida ümberkolimiseks võimalusi,“ ütles Hango.

Teele Tammeorg